

Løve, som habdes disponible, eller som det var muligt at skaffe tilveie, haaber jeg at have besvaret de i Ministeriets Note fremsatte Spørgsmaal.

Rgl. Decret, indeholdende Dvergangsbestemmelser ved Kongeriget Italiens Civillovbogs Krafttræden (30te November. 1865).

Dverføttelse.

Art. 24.

Fideicommisser, Majorater og andre fideicommissariske Substitutioner, der ere oprettede i Henhold til ældre Love, ere ophævede fra den nye Lovbogs Krafttræden.

Eiendomsretten over Halvdeelen af Godserne tillægges den, der er Besidder den 1ste Januar 1866, og Eiendomsretten over den anden Halvdeel er forbeholdt den eller de nærmeste Berettigede, der ere fødte eller indfangne inden denne Dag, med Forbehold af Brugsretten for Besidderen. Delingen af Godserne kan fremkaldes saavel af Besidderen som af de nærmeste Berettigede.

Bed de Majorater og Fideicommisser, der i det Hele eller for en Deel ere skænkede af Staten, gaaer Eiendomsretten over den Halvdeel, der er forbeholdt den nærmeste Berettigede, hvis en saadan ikke eksisterer den 1ste Januar 1866, eller over en Quota, der svarer til Statens Andeel i Gaven, over til Statskassen.

Art. 25.

Til Opfyldelse af de Forpligtelser og Byrder, der hvile paa Fideicommisset eller Majoratet, ere de fornævnte Besiddere forpligtede, og efter deres Død for den ene Halvdeel deres Arvinger, og for den anden Halvdeel de nærmeste Berettigede, deri indbefattet Staten i det i sidste Afsnit af forrige Art. omtalte Tilfælde.

Til Sikkerhed for de omtalte Forpligtelser skal et Underpant i Fideicommissets eller Majoratets virkelige Eiendele indskrives inden 6 Maaneder efter den nye Lovbogs Krafttræden; hvis Underpantet ikke er indskrevet inden 6 Maaneder, har det ingen Virkning for Indskrivningen. Det Samme kan ogsaa indskrives paa de Statsgjældsrenter, som ganske eller tildeels danne Fideicommissets eller Majoratets Eiendom.

Indledning til Decretet af 13de Juli 1857 for Emilien lyder saaledes:

I Betragtning af, at Eiendomsrettens fuldkomne Genhed og Frihed er en ufravigelig Betingelse for Creditens Liv, Omsættningens Blomstring og Agerdyrningens Lykke, at Lehn, Fideicommisser, Primogeniturer og Majorater ere uforenelige med Formuernes Omsætning og med Grundprinciperne for Arvesølgen, osv.

og til Decretet af 9de November 1859 for Modena og Parma:

I Betragtning af, at Lehn, Fideicommisser osv. ere gamle Institutioner, i Strid med de af Staten kundgjorte Grundsætninger, osv.